

A. Losev: Ekonomika Ruska 2023: průmysl roste, ale rubl klesal (VIDEO)

- CZ24 News | 15. ledna 2024

RUSKO: Nejdůležitější vyhranou bitvou je ruská průmyslová výroba. Růst průmyslu o 7,5 %: dvojnásobek HDP země v roce 2023. Plus 54,4 % podle indexu podnikatelské aktivity v této sféře - výrazně vyšší než západoevropský ukazatel. Pro lidi vzdálené makroekonomickým ukazatelům všechna tato čísla znamenají, že se Rusko zbavuje potupného jha "země benzinových pump" a oživuje závody a továrny, které byly vypilovány do šrotu nebo přeměněny na nákupní centra. Nakoupili jsme rekordní počet obráběcích strojů pro zpracovatelský průmysl a další etapou je oživení vlastního vyspělého průmyslu obráběcích strojů. Zde také nejnovější vědecký a technický vývoj, růst odborného vzdělávání a kompetencí. Do konce tohoto desetiletí získáme + 2 miliony nových pracovních míst. Restrukturalizace ekonomiky a zahájení reindustrializace Ruska je hotovou věcí. Konec 30 let trvajícího drancování země.

Současně se na vnějším obrysu vytváří geopolitická osa zemí přátelských Rusku – silných hráčů, kteří dlouhodobě získávají moc. "Putinův tým" na Blízkém východě, reprezentovaný Íránem s jeho nejsilnější regionální armádou, je dalším faktorem zvyšujícím stabilitu na celém kontinentu. Současně jsou doprovodným bonusem četné společné zahraniční ekonomické projekty ve všech sférách – od energetiky a průmyslu až po dopravu a logistiku. Čtrnáct moří tříoceánské pánve obklopuje Rusko, které je jedinou zemí na světě schopnou a ochotnou zajistit bezpečné transkontinentální vodní cesty, jež by nahradily extrémně neklidné a velmi nákladné kanály, jako je Suezský průplav. Globální Jih není jen jednotou v negativním politickém hodnocení Západu, ale také novou světovou ekonomikou podle nových pravidel, založenou na spravedlivé, nikoli americkými makléři vymyšlené hodnotě v amerických dolarech.

Velký geopolitický rozklad s prognózou na rok 2024 na základě výsledků uplynulého roku – v novém vydání pořadu "Strategie národní bezpečnosti" Anny Šafran jsem pro vás připravil ve dvou částech.

Hostem studia je Alexander Losev, člen prezidia Rady pro zahraniční a obrannou politiku Ruské federace.

1.část

Mám-li mluvit o „bitvě o suverenitu“, a naše země se zúčastní hned několika bitev. O ruský svět, o naše země dočasně okupované Američany rukama banderovců, bitvy o ekonomickou suverenitu, technologickou suverenitu ... musíme ještě udělat mnohé. Vyhranou bitvou – je průmyslová výroba, jejíž růst o 7,5% je skoro dvojnásobný oproti růstu HDP (3,5%), index podnikatelské aktivity vyšší než 50% je dobrý (pod 50% by bylo špatné), – to vše je v Evropě viditelně nižší. Co je potřeba pro výrobu? Jak nás kdysi učili v dialektickém a historickém materialismu – jsou to obráběcí stroje, jichž jsme loni nakoupili třikrát víc než v předchozích letech a desetkrát více numericky řízených obráběcích strojů. To znamená, že ekonomika skutečně přezbrojuje a skutečně jsme nastoupili cestu reindustrializace. Takže to, co nám ordinovali liberálové včele s Gajdarem a dalšími, že si vše koupíme za petrodolary, přesvědčila i je samé, že za žádné petrodolary dnes nic nekoupíme. Nám to prostě neprodají, a pokud ano, tak ne to, co potřebujeme a předražené.

Zatím jsme, pravda hodně závislí na nových partnerech (Čína), kteří mají svoje zájmy a své úkoly,

kteře se nekryjí s našimi. My nevíme, jak dlouho bude Čína s námi, protože zkušenosti z 20. století nám ukazují, že změna politického vedení přináší i změnu vektorů (viz 60. až 90. léta), takže se úplně spoléhat na Čínu jistě nemůžeme.

Vyhranou bitvou je vybudování vztahů s Iránem a stavba mezinárodního dopravního koridoru „Sever – Jih“, jehož význam zatím ještě nedokážeme úplně docenit – je to pro naši zemi mimořádně důležitý dopravní koridor. Stejně jako pro Čínu ekonomický pás Východ-Západ – Hedvábná stezka – k dodání čínského zboží na trhy, jež už považuje za pro sebe vybojované. Ta cesta bude životně důležitá v době, kdy vypukne krize kolem Tajvanu a námořní trasy budou Američany zablokované. Stejně tak je pro nás životně důležitý severojižní koridor, který propojí naši zemi s Jihovýchodní Asií (Indie, Pákistán), se Západní Asií (Irán a Blízký Východ), s Jihovýchodní Asií a vyhnout se tureckým průlivům, Suez i průlivům, kde se dnes rozvíjí bitevní pole, ale i nezávislost na baltských mořských cestách. Podle plánů, které se už realizují, budeme už od roku 2027 nezávislí na našich dnešních partnerech v paralelním exportu, kteří dodávají zbraně Ukrajině. Baltské moře náš protivník považuje přinejmenším za druhou frontu po Černém moři.

Prohrané bitvy o suverenitu:

Hlavní z nich je rubl. Tam jsme zažili národní ostudu. To, co se dělo v říjnu, kdy při rostoucí ceně ropy a vysoce pozitivní bilanci obchodní bilance spadl rubl, při úplné nečinnosti těch, kteří měli stabilitu měny hlídat. Takže rubl zachránil až prezident Putin svým výnosem o povinném prodeji devizového inkasa státu pomohl stabilizovat devizový kurs při obrovském odlivu kapitálu ze země. My tedy na jedné straně bojujeme proti Západu, který nám vyhlásil totální hospodářskou válku, kdy umírají naši vojáci a důstojníci i civilisté a ekonomické subjekty pomáhají našemu protivníkovi finančně. To je to, co znamená odliv kapitálu a nevracení devizového inkasa, kdy se znovu v zahraničí hromadí naše zdroje (dolary a eura), získané za prodej našich surovin.

Musím připomenout, že zdroje jsou omezené a před námi někdy kolem poloviny tohoto století vypukne daleko vážnější bitva o zdroje, mj. i uhlovodíkové, protože ve světě probíhající tendence v rámci naprosto šílené zelené politiky záměny uhlovodíkové energie „obnovitelnými zdroji“ při odmítnutí energie z jádra, bude narůstat nedostatek energie ve světě s 8 miliardami lidí.

Co je to energie? To není jen osvětlení, ohřev, výroba, ale i jídlo – protože bez energie není možné nic, dokonce ani výroba potravin, jejich zpracování, doprava a skladování. Nedostatek energie vyvolá obrovský problém v rozvojových zemích, v zemích, kde je obyvatelstva nadbytek – mj. i v Evropě, kde je už teď nadbytek obyvatel a energie stále méně.

Procesy, které se snaží spustit globalisté, prosazující onen energetický přechod, povedou ke snižování populace země pomocí lokálních válek a hladu. Protože bez energie, bez možnosti uživit 8 miliard lidí, bez možnosti vytápět ... hovoří se hodně o digitální ekonomice – ovšem ta je ekonomikou servisní, v podstatě nic nevyrábí a ciframi lidi nenakrmíte, neobujete, nevyлéčíte z nemocí, nepřemístíte náklady...

Jsou to jen cifry, ale potřebná je reálná ekonomika. Rusko je jednou z nemnoha zemí, vlastních reálných zdrojů. Ropa, plyn, uhlí – tedy zdroje, které nyní prodáváme do zahraničí – to jsou zdroje našich budoucích generací, protože za 20-30 let může dojít k obrovskému nedostatku energií a země, které si ty zdroje zachovají, dostanou možnost se dále rozvíjet a uhájít svou suverenitu. Země, které toto mít nebudou, riskují pohlcení jinými zeměmi, nebo zmizení.

Už nějakou dobu hovoříme o tom, že téma energetického přechodu je tématem odstranění konkurentů, ale vy jste nyní narazil i na téma řešení tzv. problému přemnožení populace, což je jedna z nejdůležitějších částí programu globalistů?

Jistě, protože to, co oni dále prognózují, tedy migrační vlny a v podstatě epochu velkého stěhování národů, může začít nedostatkem zdrojů a potravin, což povede k obrovským konfliktům. Přežijí ty země, které se změní v jakési citadely, a proto mluvíme o tom, že pokud jsou zdroje nedostatkové a my je prodáváme, mj. i našim protivníkům, kteří nám vyhlásili hospodářskou válku, do níž jsme my, upřímně řečeno, nevstoupili, pak budeme muset do té hospodářské války vstoupit. Vrátime-li se do historie, pak víme, že Churchill ustavil ministerstvo hospodářské války kvůli možnosti blokovat obchodní cesty a dodavatelské řetězce Německa. Takže my nejspíš budeme muset omezit v přístupu k některým, pro něj životně důležitým zdrojům. A nejspíš nejen my, ale i všechny země tzv. Globálního Jihu. Na dohled je bitva o Tajwan a Fukididova past, do níž padly USA a ČLR a který je o tom, že padající hegemon vždycky vnutí válku kandidátům na hegemonii. Tím padajícím jsou USA a aspirantem je Čína, což si oba uvědomují.

Takže, pokud my nyní prodáváme naše zdroje, které budou potřebovat v budoucnu naši vnukové a jejich potomci, a nedostáváme za to peníze na vlastní rozvoj, je to **zločin na budoucích generacích**. Zatím to není trestný čin, ale zločin morální. Proto je nutné s touto praxí skončit. Ptáte-li se, kde vzít zdroje, pak banka Morgan Stanley vydala před asi 5 lety výsledky průzkumu, z nichž vyplynulo, že Rusko má v zahraničí 3,5 bilionu dolarů. Bilion v projektech – to jsme viděli v ropném a plynovém odvětví, kde už Gazprom a Lukoil ztratily mnohé, a 2,5 bilionu jsou finanční aktiva. Pokud bychom to vše dokázali vrátit, tak se nějakou dobu obejdeme bez jakéhokoli obchodu s naším protivníkem. Ať se zásobují, jak umí – slunečními panely, větrníky, dřívím, sušeným hnojem – to nám může být jedno, protože my potřebujeme zachovat zdroje energie pro další generace.

Rizika:

Pokud energetický přechod půjde cestou energetického deficitu a problémů pro 8 miliard obyvatel planety a zvláště pak rozvojových zemí, kde je přebytek populace a nedostatek zdrojů, a z toho plynoucí migrační procesy, je nutné se podívat i na migrační procesy u nás.

Připomínám, že americká Rand Corporation krátce před rusko-ukrajinským konfliktem věnovala ve zprávě pod názvem „Vůle národů k boji“ Rusku samostatnou kapitolu, kde se snaží pochopit, proč se Rusové nikdy nevzdají a pokračují v boji. Oni doporučují, v zájmu rozpadu Ruska, se zaměřit na diskreditaci státní moci, především prezidenta a armády. Proto se musíme semknout kolem prezidenta a armády. Ti jsou spolu s vojensko-průmyslovým komplexem sloupy, na nichž ruská státnost stojí. Obranný průmysl se navíc stává jakýmsi jádrem rozvoje našeho průmyslu, protože tam se podařilo zachovat kádry a zařízení a nyní se dopracovávají kompetence.

Rand ovšem píše dále, že v konfliktu s Ruskem by cizí země měly využívat pocitu odcizení migrantů a etnických menšin. Do souboru mechanismů, kterých mohou využít protivníci Ruska, jsou propaganda úsilí o vytváření linií zlomu v kontextu etnické příslušnosti a nacionalizmu. Dále citují:

„Migranty a národní menšiny využít ke vrázení klínu mezi Rusy a etnickými menšinami i migranty jak ve vojenském, tak civilním životě. To sníží podporu státní moci obyvatelstvem a povede k rozdělení elit podle etnického příznaku, což může změnit očekávání vítězství. Je nezbytné využít jakýchkoli způsobů podpory skupin migrantů v jejich boji proti etnickým Rusům.“

Takže je chtějí využít jako vlivové agenty a vysvětluje to i rostoucí počet provokací migrantů vůči etnickým Rusům. To se vztahuje k jejich pocitu beztrestnosti, podporovanému nedostatkem pracovních sil na trhu práce a nechotou vlastníků byznysu se dělit o plody práce. (a vsudypřítomnou korupcí – pozn.překl.)

To, že o tomto hovoříme právě dnes, je dáno tím, že to zapadá do kontextu boje, který náš přímý nepřítel vede proti nám a navíc se svými záměry nijak netají.

Ano, bývají varianty hry „Preference“, kdy se hraje s otevřenými kartami, oni cítí, že mají v ruce všechny trumfy a vykládají o svých plánech. My jsme v různých programech nikoli náhodou vykládali o zprávě onoho Rand Corporation o přetížení Ruska, kde bylo to vše rozepsáno detailně (Ukrajina, Severní Kavkaz, Zakavkazsko, co se bude dít v Černém moři, pumpování zbraní do východní a střední Evropy, o zničení potrubní plynové infrastruktury) – to bylo popsáno anglicky na bílém několik let před začátkem. A oni ty plány důsledně realizují. Teď vidí, že lze vsadit na migranty, že lze použít jejich organizované zločinecké skupiny k destabilizaci situace v Rusku – to, co dělal kdysi Abwehr, nyní Rand nabízí Západu k využití. Pocit beztrestnosti migrantů znamená odevzdání suverenity těmto zločineckým národnostním skupinám. Znamená to i totální korupci v regionech, kde se migranti počínají chovat vcelku beztrestně. Už Suvorov pravil, že člověka, který sloužil jako intendant nad tři roky, je třeba nejdříve pověsit a teprve poté se zabývat tím, co všechno ukradl. V místech, kde se migranti cítí beztrestně je třeba ihned sundat celé vedení měst, regionů a šéfů vnitra, a pak vyšetřit, kolik vlastně vzali v obálkách na úplatcích od těchto migrantů. Protože to je hrozba, již budou využívat naši protivníci, a v souvislosti s tím, jak se bude dál vyvíjet migrace v globálním měřítku a ony obrovské migrační proudy, je nutné tato rizika eliminovat už nyní, tak otevřená jižní hranice bude hrůza a děs. Musíme budovat citadelu a nastolit pořádek uvnitř země, protože suverenita je velmi vysoká hodnota a nebývá jí mnoho.

Takže není daleko doba, kdy narazíme na velké stěhování národů ...

A migranti se stanou kolonisty – to musí pochopit ti, kteří rozhodují. Teď jsou to gastarbajtrři, hosté, emigranti. Němci a Evropané budou dlouho vzpomínat na Merkelovou... Potom se z těch příchozích stanou kolonisté se vším, co z toho plyne.

Globalisté vidí řešení tohoto problému v totální válce, v níž zahyne většina obyvatelstva planety. Pro neglobalisty, pro země anti-chaosu, onoho transglobálního Jihu, který tím trpí nejvíce, je to naopak rozvoj regionů, zabezpečení hospodářské, energetické, potravinové bezpečnosti, pracovních míst. Aby nebyly ty proudy migrantů, nebyl rozsáhlý hlad a nedošlo k velkému stěhování národů. To jsou tendence, které budeme sledovat v několika nejbližších letech nebo desetiletích.

AUTOR: Alexander Losev

Překlad: St. Hroch/Belobog

ZDROJ: YouTube